

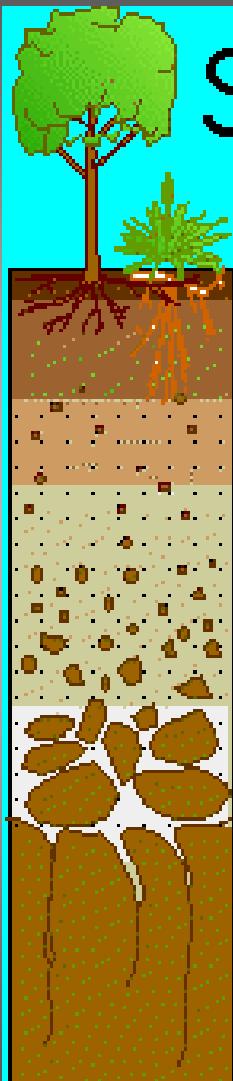

Lekce 6: Klasifikace půd – diagnostické horizonty

1. Půdní profil

Půdní profil

120-150 cm

Soil Layers

- 0 Horizon (humus)
- A Horizon (topsoil)
- E Horizon (eluviation layer)
- B Horizon (subsoil)
- C Horizon (regolith)
- R Horizon (bedrock)

Diagnostické horizonty – základní pojmy

Genetické půdní horizonty specifický soubor znaků a vlastností, (především znaky morfologické). Názvy většinou odvozeny od hlavního půdotvorného pochodu, který byl příčinou jejich vzniku.

Půdní vrstva - specifické znaky a vlastnosti. Vznik geologickými procesy (např. bazální souvrství půdotvorného substrátu).

Náznak diagnostického půdního horizontu - genetický půdní horizont - identifikace půdního subtypu (změna, výraznost, neúplný soubor znaků určitého diagnostického horizontu).

2. Diagnostické horizonty, označení

Pravidla označení půdních horizontů

hlav. symboly
diag. horiz.

označení základních souborů
diagnost. horizontů. (např. A,B,E,G,C)

přídat. symb.
diag. horiz.

diferenciace znaků horizontů (např.
Bv,Bs,Bt,Bm)

přechodné
horizonty

uplatnění znaků různých
pedogenetických procesů, důraz na
první přídatný symbol

Bvs = Bv > Bs

BtC = bez gradace

En/Bv = s gradací

EI+Bt = nepromíšené,
skvrny, pruhy, záteky

Schematické znázornění sekvence horizontů půdního profilu

O–Ah–El–Bt–BC–C

O–Ah–El–(EI+Bt)–Bt–BtC–C

O–Ah–(Ev)–Bt–B/C–C

O–Ah,Am–Bv–BvC–IIC

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

A. Organické horizonty - > 20-30% OL (hm.)

Anhydrogenní horizonty nadložního humusu

- propustné nezamokřené půdy. Soubor horizontů anhydrogenní formy nadložního humusu - O

L – horizont opadanky (Litter)

- **Ln – horizont nové opadanky** - čerstvý až málo rozložený opad akumulovaný na povrchu půdy (< 1 rok). Změna původní barvy, struktura zůstává, kyprý.
- **Lv – horizont změněné opadanky** - starší opad, silně odbarvený, první známky rozkladu, chybí humifikovaný materiál, někdy ulehlý.

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

F – horizont drti (fermentační)

- **Fm – mykogenní horizont drti** - prorůstání a spojování rostlinných zbytků myceliem hub a kořínky. Značně soudržný, vláknitý až plstvovitý, plísňový zápach.
- **Fz – zoogenní horizont drti** - kyprá nesoudržná struktura, aktivní činnost půdní mikrofauny a mesofauny, časté exkrementy
- **Fa – amfigenní horizont drti** - přechod mezi horizonty Fm a Fz.

H – horizont měli (humifikační)

- **Hh – humusový horizont měli** - černě zbarvené jemné amorfni částice. OM - za vlhka kluzký, lze roztažit mezi prsty, špiní. Nestruktturní, celistvý, chybí exkrementy.
- **Hz – zoogenní horizont měli** - černě zbarvený, jemná drobtovitá struktura. Časté cylindrické nebo oválné exkrementy
- **Hr – reziduální horizont měli** - tmavě červenohnědě zbarvený. OM - za vlhka částečně kluzký, prsty nešpiní. Převaha jemných amorfni častic, vyskytuje se i rozpoznatelné zbytky (kořeny, kůra, dřevo).

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

Hydrogenní horizonty nadložního humusu

- organozemě, gleje, stagnogleje - hladina podzemní vody větší část roku blízko povrchu půdy. Humidní oblasti - i půdy neovlivněné podzemní vodou. OM - různý stupeň rozkladu. Soubor všech horizontů hydrogenní formy nadložního humusu - Ot

- **Of – hydrogenní horizont fibrický** - 40 %(V)
≤ nerozložených OL, lze rozseznat jejich původ (mechy, rašeliníky, ostřice aj. – vláknité).
- **Om – hydrogenní horizont mesický** - částečně rozložené organické zbytky, přechod mezi Of a Oh
- **Oh – hydrogenní horizont humusový** - dobře rozložený OM - tmavě zbarvené jemné humusové látky. Špatně rozložené vláknité zbytky < 10 %(V).

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

Rašelinné horizonty - T

- rašelinění organických zbytků rostlin při dlouhodobém nadbytku vody. Organozemě - mocnost T- horizontu $> 0,5$ m (litický subtyp - $> 0,1$ m). Identifikace histického (rašelinného) subtypu jiných půdních typů - horizont T $> 0,25$ - $0,30$ m

- **Tf – rašelinný horizont fibrický** - $> 2/3$ nerozložených OL. Typický pro vrchoviště
- **Tm – rašelinný horizont mesický** - $1/2$ – $2/3$ nerozlož. OL. Typický pro přechodné rašeliny
- **Ts – rašelinný horizont saprický** - méně než $2/3$ nerozl. OL. Typický pro slatiny
- **Th – humolitový horizont** - významná příměs minerálních částic. Obsahuje 20–50 % hm. spalitel. OL (vlast. rašelinné horiz. - > 50 %)

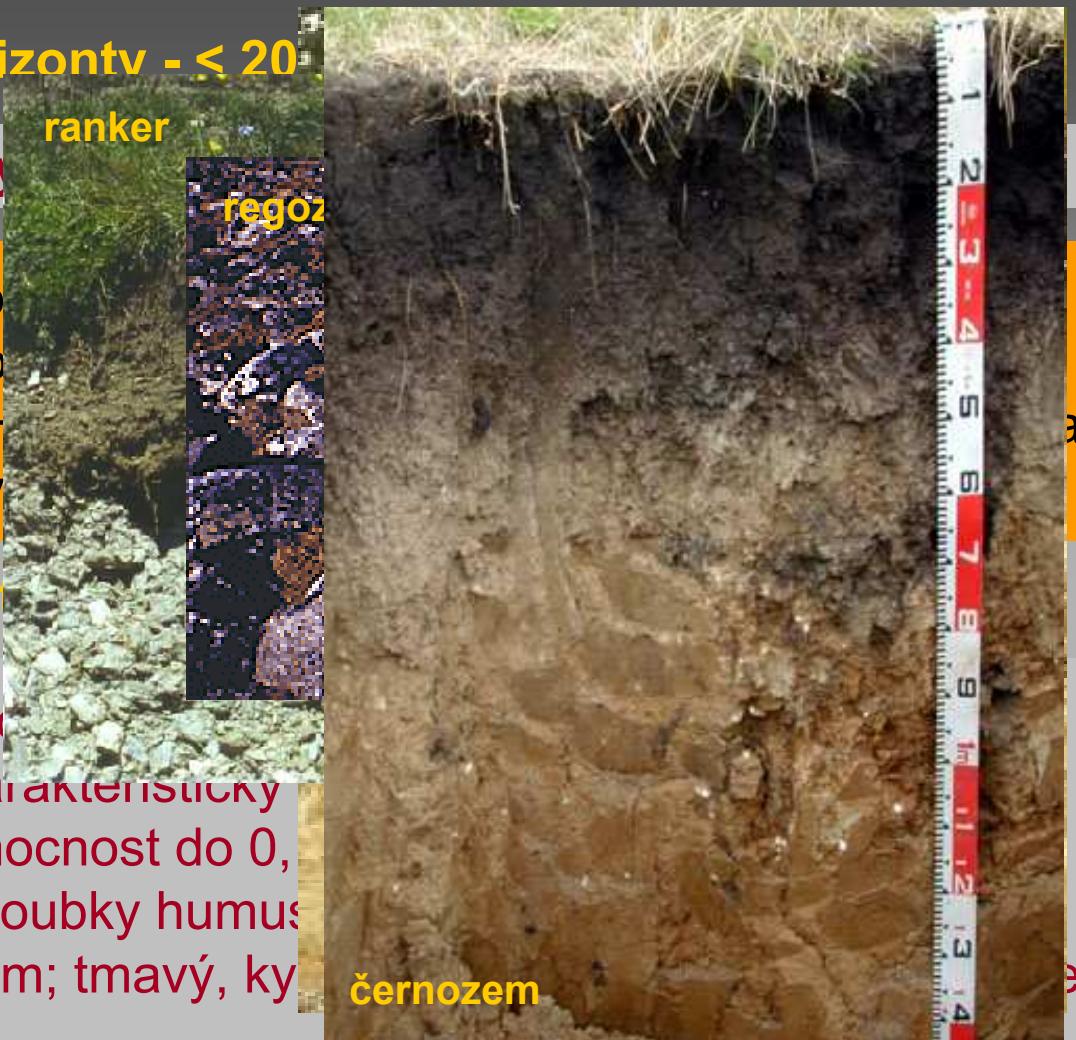
organozem

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

B. Organominerální povrchové horizonty - < 20 cm

A – humózní (humusové) horizonty

- povrchové minerální horizonty s biologicky humifikovaných OL. Některé humusované Množství nerozložených OL < 5 %. Hloubka převážně drobtová (orné půdy), obvykle

a) Anhydromorfní humózní horizonty

- **Ai – iniciální:** slabě vyvinutý, modře pokryvný humus často chybí; charakteristický je výskyt živočišných zrn.
- **Ah – humózní lesní:** zpravidla mocnost do 0,1 m; humusu < 1 %; světle šedý, do hloubky humusu < 10 cm.
- **Am – melanický:** mocnost > 0,1 m; tmavý, kyprý, vysoký obsah živočišných znaků Ac a Aa.
- **Ac – černický:** mocnost > 0,3 m; tmavý, kyprý, příznivá agregátová struktura, sorpčně nasycený, HK / FK > 1,5; biologicky vysoko aktivní

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

- **Aa – andický:** mocnost > 0,1 m; tmavý, obsah OI > 4 %; výrazně kysný s andickými znaky; výskyt - zvětraliny kyselých vrchovin
- **As – tirsový:** mocnost > 0,3 m; tmavý, sorpčně smektických jílech s vertickými znaky
- **Au – umbrický:** mocnost > 0,1 m; tmavý jako Aa, < 20 %; převažují FK; obsah humusu > 1 %

b) Hydrogenní humózní horizonty

- glejsoly + některé stagnosoly; mocnější, významnější humus v půdě; možný výskyt novotvarů s Fe a Mn

- **Ahg, Amg, Acg, Aug:** hydrogenní humózní horizont umbrický bez bročků
- **Ahn, Amn, Acn, Aun:** hydrogenní humózní horizont umbrický s bročky
- **At – zrašelinělý horizont (anmoorový):** při mocnosti do 0,25 m může mít vlastnosti rašelinného horizontu I

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

c) Kulturní humózní horizonty

- **Ap – orniční:** vytvořen orbou + běžnou kultivací půdních subtypů (např. KAmf)
- **Az –antropický:** vytvořen výraznou antropogenní povrchem půdy; antropické půdní subtypy (např. KAmf)

C. Podpovrchové horizonty

- pod horizonty biogenní akumulace OL; zvýšení pH nebo je už obsahuje půdotvorný substrát

a) E – vysvětlené, jílem nebo oxidy Fe, Mn ochuzené

- ochuzené až vybělené (albické) horizonty, vznikají transportem látek. Povrch pískových (prachových) horizontů mohou chybět. Sorpční kapacita - nižší než u horizontu C

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

- **Ea – vybělený albický horizont:** výrazně vybělený; lístkovitou strukturou; málo nodulárních novotvarů
- **Ep – podzolizací ochuzený horizont:** až popelenatý
- **EI – illimerizací ochuzený horizont:** plavý horizont; strukt.; vznik ochuzením hlavně o jílovité částice
- **Ev – plavohnědý ochuzený horizont:** hlavně u slanců drobně polyedrická struktura bez novotvarů
- **Evl – hnědý iluvický horizont** (např. u kambizeru)
- **En – vybělený nodulární horizont:** světle šedý s nodulárních novotvarů (Fe, Mn brocků); má destičkovou polyedrickou strukturu; je typický pro pseudogleje
- **Es – soloncový:** ochuzený horizont u slanců

b) Kambické (metamorfické) horizonty

- metamorfické anhydromorfní (nanejvýš hydrogenické) horizonty s výrazné biogenní akumulace humusu a iluviace koloidních agregátů - bez výraznějších povlaků).

bioturbace,
tvorba pedů

rozpouštění, redistribuce +
vyluhování karbonátů

hydrolýza → uvol. Fe, Mn,
Al + alkal. kovů, jílové min.

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

- **Bv – hnědý horizont:** diagnostický horizont s vysokým obsahem prachu a nižším obsahem skeletálního materiálu; nadložní horizont není eluviální horizont E
- **Bvt – hnědý luvický:** obohacený jílem, který vytváří agregáty; kambizem luvická
- **Bvs – okrově hnědý horizont:** obohacený se železem, výrazně dystrická podzolovaná
- **Bvg – hnědý oglejený:** kambizem oglejená
- **Bp – pelický:** obsah frakce jílu > 35 % alespoň polyedrická až prizmatická, s lesklými povrchy; porfyrická s pruhovanou stavbou plasmy
- **Ba – andický:** výrazně kyprý horizont, s andickou stavbou
- **Br – rubifikovaný:** červenější barva v důsledku aktivních složek volného železa; rubifikované sypání

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

c) Spodické horizonty

- silné sorpční nenasycení ($V < 20\%$), výrazné nasycení Al ($V_{Al} > 30\%$); vysoký obsah mobilních organomin. komplexů → Fe + Al s hydroxidem → seskvioxydový proces podzolizace - v podmírkách silně kyselého povrchu, vysokého obsahu vody a promyvného typu vodního režimu. Spodické horizonty jsou rozšířeny v podzolech + kryptopodzolech

- **Bsv – rezivý:** rezivě okrový až rezivý, výrazná iluviace koloidů a organických sloučenin; amorfni oxidované Fe; kryptopodzoly v podobě humusových horizontů
- **Bsh, Bhs – humusoseskvioxidický:** typický rezivý horizont, výrazná iluviace organomin. komplexů → amorfni oxidované Fe + Al s hydroxidem → seskvioxydy; pórů; podzoly modální vyšších horských lesů
- **Bs – seskvioxidický:** rezivý až rezivě hnědý, výrazná iluviace organických sloučenin a seskvioxydů, bez obohacení humusem; podzemní horizont samostatně (bez iluviovaných OL), např. podzol vysokohorský
- **Bsd – seskvioxidický ortštejnový:** ztvrdlý spodický horizont u podzolů arenických (variety ortštejnové)

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

d) Luvické, jílem obohacené horizonty

- jílem obohacené, s iluviálními povlaky koloidů (argilu) v anhydromorfních podmínkách (někdy pouze hydrofily). Nasycenost sorpčního komplexu $V > 20 \%$. Nad luvinou lehčí, jílem ochuzený horiz. E

- **Bt – luvický:** pokud diagnostický pro luvizemě, půdy – pokud Bt má charakter pruhů nebo vrstvového souboru; struktura půdy - většinou polyedrická až zbarvené lesklé povlaky pedů
- **Bth – luvický šedý:** černohnědé povlaky pedů např. černozem luvická + šedozem
- **Btd – luvický degradovaný:** výrazné průniky až do horizontu Bt; luvizem dystická
- **Btg – luvický oglejený:** rezivé + vybělené partie luvizem oglejená
- **Bn – natrický:** vysoké zast. Na v sorpčním komplexu ($V_{Na} > 15 \%$), alkalické pH; svrchní části horizontu - sloupkovitá struktura; diagnostický horizont slanců

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

e) Mramorované, redoximorfí horizonty

- periodickým převlhčením výrazně hydromorfně přetvářené horizonty. Převlhčení - půdy se sníženou nebo nízkou

- **Bm – mramorovaný:** barevně pestrý horizont - důsledek redukčních (zamokření) a oxidačních (vyschnutí) procesů; vyskytuje se na povrchu pedů (do hloubky ubývá) + výrazně rezivé žíly s oxidovaného Fe a Mn; těžké substráty - výrazné mramorování; původní hnědé až žlutohnědé matrice; středně těžká struktura; žilkování; vývoj horizontu pod vyběleným nodulárním horizontem; mocnosti > 0,15 m - diagnostický horizont pro pseudoglej
- **Bmv – mramorovaný kambický:** vznik transformací z horizontu Bv; výskyt - pseudoglej kambický
- **Bmt – mramorovaný luvický:** vznikl transformací z horizontu Bt; výskyt - pseudoglej luvický

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

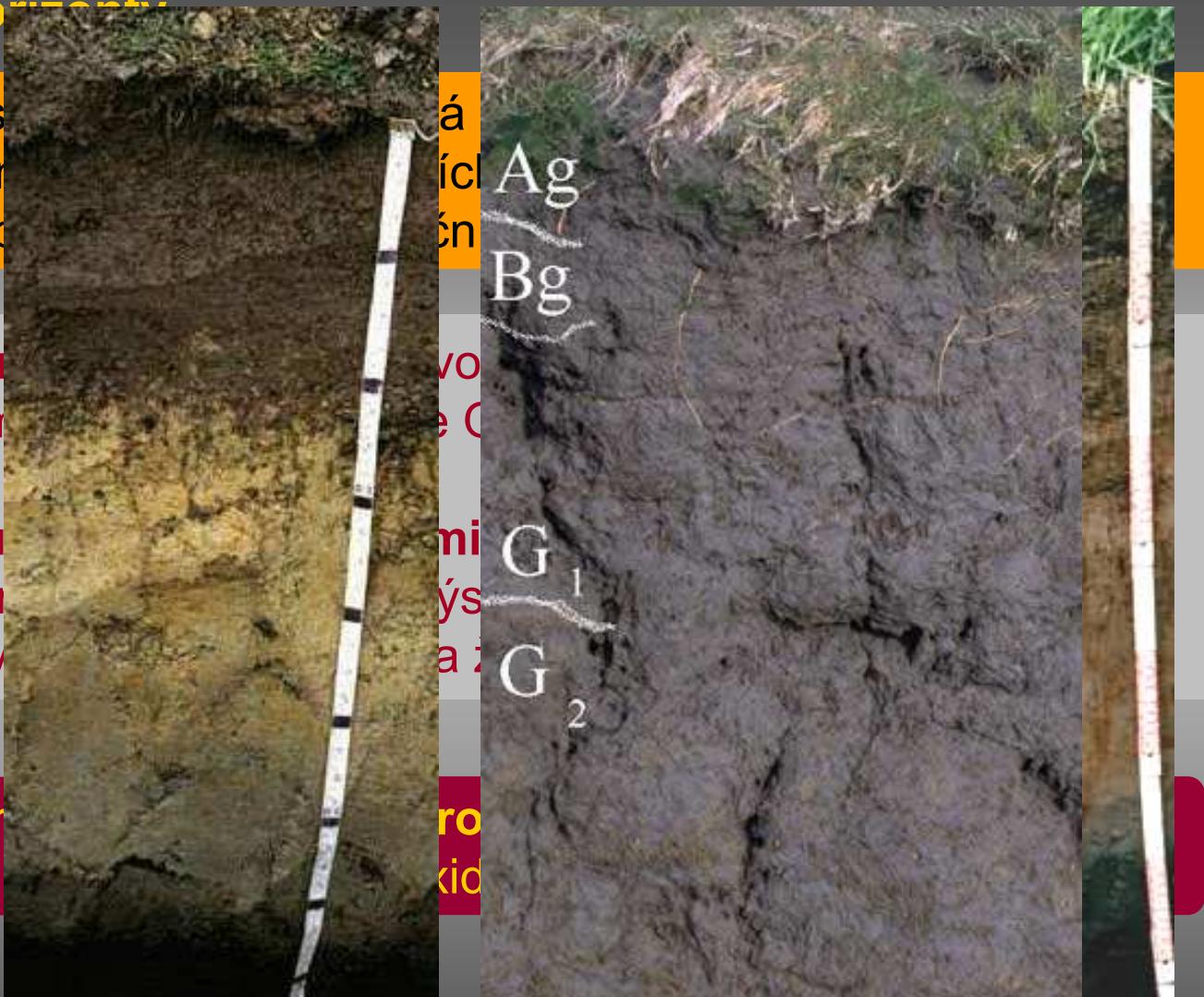
f) Glejové, reduktomorfní horizonty

- půdní zóna dlouhodobě nas
stagnující srážková voda na r
procesů, směrem k povrchu p

- **Gr –glejový, reduktomorfní:** zeleně či modravě šedé matrice v půdním profilu
- **Gor, Gro – glejový, reduktomorfní:** modrošedá matrice se výjimkou oxidovaných partií (rourky)

Gor – převaha redukčních procesů, oxid. partie < 10 % profilu

- **Go – glejový oxidační:** oxidované partie > 25 % plochy profilu

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

g) Horizonty akumulace reoxidovaných oxidů

- **Bos – oxikový okrový:** rezivě okrový anhydritický horizont s akumulací oxidů Fe a Mn; hlavně v polohách

h) Horizonty akumulace karbonátů a solí

- **K – kalcický:** pedogenické obohacený sekundární horizont, tloušťka 0,15 m, obsahem $\text{CaCO}_3 > 15\%$. Výskyt - často v horizontech: Ak, Bk, Ck aj.
- **S – salický:** s akumulací rozpustných solí u obvykle v horizontech: např. Cs

i) Horizonty fosilní a pohřbené

- pod vrstvou půdy mladšího původu. Označení znak horizontu, např. **fAm – pohřbený humóz**

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

j) Substrátové horizonty a horizonty podložní horniny

- málo ovlivněné nebo neovlivněné biologickou činností; nižší stupeň zvětrávání a přeměn ve srovnání s nadložními horizonty. Podíl na vzniku minerální části půdy

- **C – vlastní půdotvorný substrát:** minerální horizont, poskytl materiál pro tvorbu půdy, nevytváří vrstevnaté souvrství (např. kambizem na svazích)
- **II C – vrstva** obyčejně slehlá, větší plochý skelet je orientován paralelně se svahem; vrch. strana skeletu - povlaky z jemnějšího materiálu (jíl, prach, písek)
- usazování v periglac. (würm); povlaky - zhoršení propustnosti zeminy pro vodu
- **III C – hlubší**, zpravidla kypřejší vrstva, ležící vespod. Bazální souvrství se odlišuje od hlavního souvrství (A + B) vyšší hrubozrnností a skeletnatostí
- **Cr – rozpad pevné horniny:** leží na pevné hornině a vytváří k ní přechod
- **R – pevná hornina:** pouze tehdy, když se bezprostředně pod solem nachází pevná hornina
- **M – půdní sediment jako půdotvorný substrát:** holocenní sedimenty přemístěné vodou nebo větrem, např. u fluvizemě a koluvizemě
- **D – podložní hornina (či fosilní půda):** materiálově se neúčastnila tvorby půdy
- výrazně odlišné vlastnosti než půdotvorný substrát

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

Formy nadložní

1. Or – MOR

- vznik v podmínech půdy v chladném podnebí odumřelých částí monokulturami, hydrogenních m

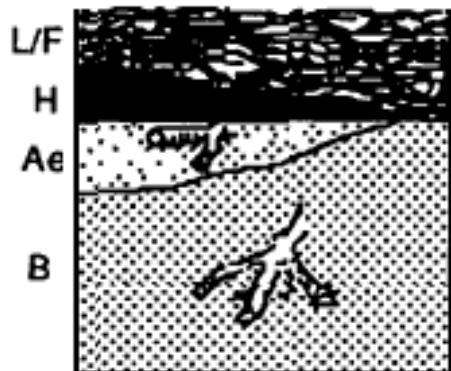
2. Od – MODER

- mezi morem a humusem transformaci OL (vysoké dešťové výkyvy). Větší podzemní výtoky vody. A. Moder - vznik v lese. Vyskyt pod listnatými lesy.

3. Charakteristiky a označení půdních horizontů

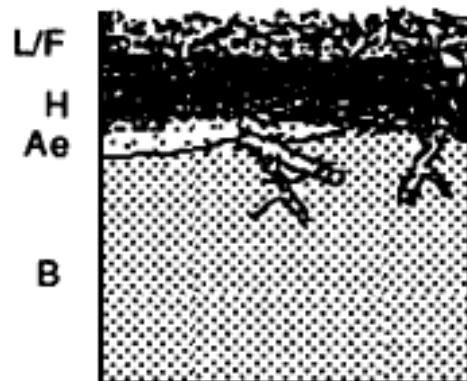
3. OI – MUL

- dobře vyvinutý, mocný horizont A, v něm převážná část organické hmoty. Nad ním se může tvořit málo mocný horizont L, někdy i Fz nebo Hz. Jejich celková mocnost - většinou < 2 cm. Podmínky pro rozklad a transformaci OL - velmi příznivé. Dobře provzdušněné půdy, vlhké, bohaté na živiny nebo obohacované podzemní nebo záplavovou vodou. Výskyt - široké rozmezí klimatických podmínek, častěji v teplých a mírně teplých oblastech, hmota - do horizontu A (drobtovitá struktura)

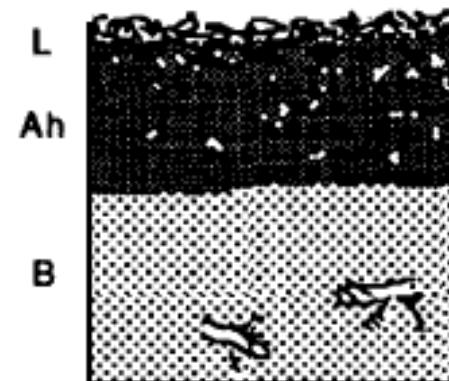
Mor

- matted F horizon
- abrupt boundary between mineral soil and organic layer

Moder

- loosely structured F horizon
- more gradual boundary between mineral soil and organic layer

Mul

- F and H horizons thin or absent
- organic enriched mineral soil horizon (Ah) present